

Barnbarnens minne av sin mormor/farmor Emma

Emma fick sex barn och sju barnbarn, det yngsta (Per-Otto) föddes efter hennes död.

Kurt och Ingrid, som var äldst, bodde under skolterminerna i realskolan hos Emma och borde ha många minnen från henne. Tyvärr nedtecknades aldrig dessa.

Nils-Gunnar, åtta år då Emma dog, berättar så här: (Ska kompletteras)

Ulla-Britt, sex år då Emma dog har sammanfattat sina minne så här:

Emma var min farmor, en älskad farmor, som jag minns som en mycket gammal, liten "gumma" med knotiga, men mjuka arbetshänder, böjd rygg efter allt arbete, det tunna håret i en knut på huvudet, oftast dolt av en sjalett knuten under hakan. Utomhus stödde sig farmor på en grov käpp som kanske Gunnar eller Ragnar snidat?

Det var ingen farmor som kröp omkring på golvet och lekte med barnbarnen, men en klapp på kinden eller en karamell ur den speciella burken som stod i köket på en hylla minns jag. Nils-Gunnar, Lars-Eric och jag var nästan varje söndag med mor och far hos farmor, då faster Gerda lagade en utomordentligt god middag och vi lekte med hönsen, byggde hus med voden som var huggen och skulle staplas. Alla minnena är sommarbilder för mig och jag minns den fina köksträdgården och blomsterrabatterna som sköttes av Gerda.

Löjtnantshjärtan och vita vinbär betyder för mig minnen av farmor.

På min sexårsdag i maj 1947 fick jag en grön dockvagn med sufflett och den måste tas med i bilen för att visas för farmor. Då var hon tyvärr rätt sjuk, hade haft en hjärnblödning och bars i gullstol av far och farbror Ragnar ner från övervåningen där hennes sovrum låg.

Kanske det var sista gången jag såg farmor.

Begravningen, som ägde rum i Traryd en solig junidag fick vi barn inte närvara vid. Några vuxna menade att det skulle vara för upprörande för oss. På min fråga var farmor nu fanns, svarade mor, att kroppen hade blivit lagd i kistan, men att själen var hos Gud. Hur såg själen ut? I min fantasi blev den till en fågel som flög högt, högt upp i himlen till Gud och det tröstade mig.

Från sammankomsten i farmors hus efteråt minns jag speciella begravningskarameller i svartvitt papper. Något senare ägde den sedvanliga auktionen rum och alla ägodelar såldes eller delades upp mellan barnen. Påtagliga minnen av farmor är några fina små hemvävda gästhanddukar med blårosa rand, vita linnehanddukar och en stor naturfärgad linneduk som jag fick av mina föräldrar till min studentexamen 1961, och som vävts av farmor.

Lars-Eric, fem år då Emma dog:

Jag har inga minnen från farmor mer än om bilresan dit om söndagarna. Strax innan vi var framme skulle vi köra över gamla bron som gick över Lagan. Då fick alla utom far, som körde, gå av bilen. Han var rädd att bron inte skulle hålla för belastningen. Avstigning gällde också då vi kom till den 'stora' backen några hundra meter före farmors hus. Orsaken här var att bilen kanske inte skulle orka uppför med alla passagerarna inne i bilen.

Slutligen ett minne som nog är från samlingen efter begravningen. Då serverades inlagda persika-halvor med vispgrädde. Det var nog första gången jag såg och smakade det. De vuxna försökte lura mig med att säga att det var stekt ägg.